

Světla Minulosti.

Napsal M. A. ŠIMÁNEK.

VI.

Zápasil statečně. Celou silou vrhl se na blízké uskutečnění své myšlenky, zříditi v Nedosekách útulnu pro nezděděné chudé starce a staré a mrzáky k práci neschopné. Koupil za část zděděných dvou tisíc starou hajnovnu u lesa za řekou a začal ji prozatímne zřizovat k pobytu pěti ubohých bytostí, jimž nejnáléhavější bylo třeba pomoci a přispění. Sháněl se myšlenkou příznive a podporovatele, staral se o vytvoření komitétu na vydržování útulny, vyjednával s farářem, správou panství i přímo s vrchností, a dočkal toho, že na zimu bylo opatření nejnuznějších těch ubožáků zabezpečeno.

Při tom pěstoval pravidelné nedělní a sváteční besedy se svými malými posluchači a kromě toho zařídil v domě svém malou veřejnou knihovnu, v níž sám knihy nejmajetným občanům svého obvodu půjčoval.

Konal to vše s radostnou horlivostí, přemáhaje překážky, neubáje leckterých námitky i nesvárůvých, že za vše to snažení své sklídi víc mrzutostí než diků, víc starostí než potěšení.

V duši jeho se vyjasnilo zase tak, jako tehda, když po smrti A-nežinné počal nastupovati tu cestu konání skutků dělné lásky k bližnímu, po níž krácel teď již s plnou vírou, že vede k radostem duše, nad něž není stáležších a čistších v životě lidském.

Tonouše do školy neposílal, nýbrž dal jej učiti doma mladším učitelem Havránkem, i sám každý den hodinu, dvě, jak prázdný čas dopouštěl, se jim obíral. Běta s pomocí Zahradníku mu obstarávaly domácínost dost obstojně, ale přec jen někdy v léčebných postrádal přítomnosti matčiny a vzorného jejího dohledu. Aby jí však psal a prosil ji, by opět přijela a vůbec u něho zůstala, odhodlati se nechtěl a nemohl. Již poslední týdný jejího letního pobytu u něho propukávala čím dál silnější její touha po Praze, po známých jejích tam, i po jejích kostelích, po tom starém zámělkém domě jejím v Michalaské ulici, po těch teplých jejích dvou pokojích v něm, kde se aspoň ohřeje (v Nedosekách již jí v srpnu začalo být chladno a před zimou zde měla přímo hrůzu), a konečně i po klidu a odpočinku, třeba že u ní slůvkem po celé ty týdny, co u něho byla, na práci si nepostěžovala, naopak říkala, že jí den při ní ubíhá jako voda. Kromě toho dobfé věděl doktor, že matka, zvyklá samostatnému životu, beze všech zevnějších vzrušení, neměla by dobrého porozumění pro jeho nedělní besedy s dětmi, pro to docházení čtenářů a čtenářek pro knihy, a třeba že by nic neříkala, přece jen by jí to bylo něčím nezvyklým, vyrušujícím ji z pořádku, nesouhlasícím s její úzkostlivou péčí o největší čistotu a nerušený klid v domě.

Ne pouze od Pupetra samého, už i s několika jiných stran slyšel, že by dobře udělal, kdyby si vzal hospodyní po panu Fabiánovi k sobě. "A kdo ví, nečeká-li na to sama?"

Záležitost pozůstalosti již byla vyřízena, častější styky s Lénynkou přestaly, ale přece kdykoliv jí viděl, vzplanula jeho touha, a zdálo se mu, že i ona s vřelým leskem v očích naň se dívá; žetl v nich stětelněji než jindy to, co viděl v nich vždy, kdykoliv jí za nemoci ženy své se s ní setkával, takové hřejivé teplo vybláží: "Neotálejí!"

Nedával mnoho víry naději, že uskuteční se jednou přání matčino, a Bettyna opustí svůj svět a stane se jeho ženou, ale slovu danému, že počká dva roky, chtěl věrně dostatí.

Nesobí pohledu na Lénynku, by při něm nebylo raděje, "budeš přec jednou mou", ale byla při té my-

šlence vždy i obava: "zda pak nebude pozdě! Bude-li ještě tu a bude-li volna? Neztratím-li té zatím navždy?"

"A nač mne potíráš, nač mě hubíš?" vyčítavě lkala touha v něm, a "nebud' příliš spravedlivý, neboť proč bys měl tím škodu bráti," zněl mu v uších citát nebožtíka Fabiána, a úsměv široké jeho tváře i veselé oči jeho mu vetouपालy před zrak duše. I na list Bettyniu vzpomněl a na ta slova v něm: "nač bys chtěl být lepší, než ti těšově a tisícově dobrých a šlechtných." I to si představil, jak by teď se mu usmívala...

Leč k nějakému rozhodnutí v otázce té byl slab, a jako každý člověk slabý čekal, že k rozhodnutí dojde něčím nenadálým, okolností vnějšími, mimo něj stojícími, jež jej zachvátí a jimiž bude stržen.

Nedlouho po počátku kampaně v cukrovaru onemocněl vážný Vacatá, "černý fir."

Byla to nemoc smrtelná, na níž nikdy nikdo by byl u něho nechtěl. Tuberkulóza plie. Doktor věděl, že je ztracen. A ředitel se tím netajil.

Docházel denně do továrny a jako vždy, když tam měl pacienta, i nyní musel se pokaždé zastaviti u ředitele na sklínku dalmatského "modrjulu".

Jednou, když tak spolu v bytě Pupetrově seděl, optal se ředitele na Bettynu, má-li doktor o ní zprávu a jaké.

Řekl, co věděl.

"Abych vám pravdu řekl, pane doktore," pravil Pupetr po krátké pomlence, "myslíli jsme tehda, víte, když zde byla, že z toho bude konat svatba. Pořád spolu, pořád v živém hovoru..."

"Kde pak," usmál se doktor, "ona a já; ona sem?"

"Inu, láska je jako velká voda, víte. Hráze trhá."

"Jen že té právě nebylo."

Pupetr zahrozil naň prstem. "Ale už jste chytil, pane doktore," pravil s úsměvem. "Pozorovali jsme o akademii, jak jste na ní oči mohli nechat. Však to také byla žena, ta už stála za hrách, víte!" a mlasknuv nakrueoval a protahoval navoskované špičky svých kníru a pak i svou napoleonskou bradu posoukal. "A ten éspřit, víte!" dodal znalecky. "Ale v manželství by dala hlídání; veliký přebýstek Oxygenu v ní byl. Ten by třeba trochu rychle spaloval duševní Carbonium té bytosti, a níž by žila. — A co pak, prosím vás, ta slečna Mašatova, ta učitelka, víte, co zde v létě byla. S tou jste byl také dříve znám, vidíte?"

"Ne, až zde jsem se s ní seznámil."

"Ale vždyť jste jí obstarával byt?"

"Je přítelkyní slečny Kunzovy. A ta mě poslala."

"Ach tak! A což tedy ta — to by nebyla bývala partie pro vás?"

Odpustte, že se ptám, když jsme se už tak dostali k těm ženským."

Doktor usmívaje se, zavrtěl hlavou.

"Proč pak? Přece příjemná dáma to byla. A vzdělaná!"

"Víte, pane řediteli," pravil doktor po krátké pauze, "šlábek, jenž zažil v manželství tolik bolestných chvil jako já, stojí před každou ženou a před myšlenkou na nový státek s celou tíží svých vzpomínek."

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

"Inu, to je konečně pravda," pravil Pupetr, zabušoval prsty na stůl a odmlčel se. "A víte, kamaráde, co vzpomínky, co minulost člověka a vědomí té minulosti v něm vlastně jest?"

Půjde k ní, půjde k ní ještě dnes! Nebo jí raději vzkáže, aby navštívil a ve většině případů zdraví přičítá. Nebýt jí, toho duševního Nitrogenia, toho produktu tlenu minulého v říši hmotné i duševní, vzplanul a shorel by člověk nevzávaným, nepromíseným, nepoutaným duševním Oxygeniem. Čím víc minulosti, čím víc Nitrogenia, tím méně ukvapenosti a vzplanutí.

Čím člověk starší, tím poměr mezi duševním Oxygeniem a Nitrogeniem stoupá znenáhla ve prospěch tohoto, energie k činnosti mizí. — Oh, daly by se z toho, víte, vyvodit zajímavé, překvapující analogie, kdybychom na příklad přiblížili také ještě k otravným vzpomínkám, k otravným dědičtím minulých generací se zhoubně potlačujícím vlivem na všechny duševní Oxygen, na všechnu energii činu a rušivým vlivem na samo duševní Carbonium. Ve vzduchu, jež duševně dýcháme, je jisté také nejméně čtyřnásobné množství minulosti proti jedné části duševní energie doby přítomné. Tím vzduchem je atmosféra našeho duševního žití.

A nebylo by zdrávo, kdyby byl poměr jiný. V samé jen minulosti bychom se udusili, víte, shasl by všecek život, ale bez ní by snad rovněž tak záhy nevidané prudec vzplanul, vyšlehl a dohofel."

Doktor jen se lehee usmíval a na konec pravil: "Vy jste na každé způsob zajímavý v těch svých analogiích."

"Jen o tom přemýšlejte, pane doktore, jádřko v tom, víte, je, o tom jsem přesvědčen. A přijte! máte pořad plnou sklenku!"

Doktor učinil mu po vůli a napil se.

"Tak vy vlastně do ženství nemáte mnoho chuti?" navazoval ředitel ní předěštělého hovoru, doléva je rychle hostu, aby mu tak hned neodšel.

"Prozatím jsem všecky plány na ženitbu položil ad acta," odpověděl doktor a usmál se.

"Tak byste mohl' vlastně chodit k nám do kantýny na obědy? Co tomu říkáte?" navrhoval ředitel.

"Maternová je výborná kuchařka, to víte přec. A máte chodit k Vacatovi dopoledne, chodte v poledne."

"Vždyť nejsem sám, pane řediteli, mám doma chlapece."

"Inu, můj Bože, proč byste nemohl' chodit se synáčkem?"

"To je těžko, s dítětem. A vy byste byli ženýrováni... Na žádný způsob to nejde. A ostatně naše Běta obyčejnou stravu vaří docela obstojně. Pochytila mnoho od nebožky, a za její nemoci nabyla hodné eviku. Jen že, myslím, má v hlavě jedině."

"Vidíte! — Vy jste si měl vzít, když paní matka odjela, k sobě tu Fabiánovu hospodyní. Já vám to říkal hned tenkrát, pamatujete se dosud?"

Doktorovi vstoupilo horko do tváří.

"No, vždyť bych jí mohl' konečně vždycky ještě dostat, kdybych chtěl," zaťukl, co Pupetr řekne, a v zádech plánil, aby jej zas k tomu měl.

"Lálálála — už vám ji přebrah," pravil ředitel a zamíchal rukou.

V doktorovi se dech zatajil.

"Kdo pak, prosím vás?" zeptal se na oko lhostejně.

"K chudoměřickému nadlesnímu půjde."

"Kouřík. Sám mu ji dohodil."

DR. J. W. NOVÁK, ČESKÝ ZUBNÍ LÉKAŘ

Pokoje 6. 4. Continental Block, 15. a Douglas ul.

Bezbolestné vytahování zubů. Bolavé zuby lém a vyplňují, by taly se způsobilými k přirozené dušě. Rozvíkavé zuby upevňují. Krvácetel a nemocné dásně vyléčím a přivedu do přirozeného stavu. Člověk bez zubů nevyblíží krásně. Sebázející zuby nahradím a upevním tak, že nikdy nevypadnou. Umělé zuby zhotovuji pozorně, aby hadily se do vašich úst a jsou tak dokonalé, že vyblíží jako přirozené. Měli byste si nechat prohlédnouti a vyřaditi zuby nejméně jednou do roka. Všechna práce je zaručena.

Telefon úřadovny, Douglas 5077. Residence 915 William ul., tel. Douglas 6019.

PRÍMORSKÝ TEXAS.

Mám v prodeji tisíce akrů krásných zařízení a vzdělaných farerů, lesů a surových prerijských pozemků ve středním a přímořském Texasu za mírné ceny a na lehké splátky. Pište si o český pozemkový popis Texasu a o seznam a ceny pozemku, které pošlu zdarma na požádání. Pište na: JOS. DĚDEK, Rotenberg, Tex. (Advertisement.)

Herb. Rogerse

Moderně zařízený Buffet 312 So. 15. St. (vzadu) v budově spolku "EIK". Tento hostinec je moderní v každém ohledu. Zásoby líkerů všeho druhu nejlepší jakosti má vždy na skladě, jako nejlepší piva. Krajané obsluží vždy usmívajeli se Pepík Altman. Neopomente se zastavit něho, je Čech od kosti a rád sobě s vámi pohovoří. 27-6m

Nejdrahoccennější pokladem

Hládké bytosti je zajištěn DOBRÝ ZRAK. Pozorujete-li, že vaše oči se kaň a váš rak se slabne, neodkládejte a nechte svůj zrak prozkoumati u zkušeného optika. Nejlepší zárukou o úplném uspokojení při přispůsobení brýlí jest vyřídění se sta a sta krajanů, kteří v oboru tom pomoci hledali. Graduoval jsem jednu z nejlepších škol a mimo to mám státní povolení.

A. CECHA, český optik a zlatník, 1248 jižní 13. ul., Omaha, Neb.

Krásné čtení zdarma!

Pište o ukázková čítala a sešity hradí Lidové knihkupectví a zaslátelský úřad 21-1r

SLAVIA

405 E. 79. Str., NEW YORK. Jednatel pro české osady příjem.

MACH & MACH, ZUBNÍ LÉKAŘI.

3. poschodi, Paxton Bldg., Rok 16. a Farnam ulice. Tel. Douglas 1088. Inf. Phone A-1905. OMAHA, NEB. 4417

Sdružení českých lékařů v Omaze a South Omaze

- DR. ŠRÁMEK J. M., sev. záp. roh 8. a Hickory ul. Telefon Douglas 6645.
- DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha. Telefon South 142.
- DR. NĚMEC CHAS. J., 1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.
- DR. F. J. SWOBODA, 1255 již. 16. ul., Omaha. Telefon Douglas 2313.
- DR. ŠIMÁNEK G. F., 1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláštní pozornost.
- DR. KÁLAL F. J., 627 City National Bank, proti Bennetovu obehodu. Telefon Douglas 1761.
- DR. SWOBODA LOUIS, 301 Paxton Bldg., Omaha. Telefon Douglas 807.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůležitější odnožkou velkého obstarování kteréhokoliv lékař sebe sama v kterýchkoliv časopisech svých pacienty, necht' už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve svých zastávkách nebo osobně. 431f

Světelné zařízení

LIGHTING FIXTURES

BURGESS-GRANDEN CO.

Phone Douglas 681 1511 Howard ul., OMAHA